

SPI POSTEN

OFFICIELLT ORGAN FÖR MALMÖAVDELNINGEN AV SPI - SVERIGES PENSIONÄRERS INTRESSEPARTI

NR 4 # ÅRGÅNG 9 # 2010

*Äldreombud
Fria bussresor
Ökad trygghet
Minskad segregation
Bättre skolresultat
Rättvis skatt
Tryggt boende på äldre da'r
Pension som räcker till*

Nikab i Sverige?

Do underkänner förbud mot hel-
täckande slöja vid undervisning

Sid 5

Kommer spårvagnen tillbaka till Malmö?

sid 3

Extra partistämman i SPI

Läs ett referat på sid 8

SPI:s grundare har gått ur tiden

sid 2

Lyssna på Radio SPI

89,2 MHz

Malmö-kanalen

Tisdagar 16.00 - 17.00

Söndagar 09.00 - 10.00

Den nya Akuten i Malmö.

Inte enbart positivt

sid 7

Tillväxt för social rättvisa

Varför gick det som det gick?

Ja, inte blev vi nöjda med valresultatet! Sett över hela landet tappade SPI flera platser i kommunfullmäktige och även den representation vi tidigare haft i Hallands läns landsting.

Hur kunde det gå så illa? Det här var ju ett val med "våra" frågor - dvs. pensioner och orättvis beskattning. Är pensionärerna nöjda med sin pension? Accepterar pensionärerna att betala högre skatt än de som jobbar?

Det är många frågor som är obesvarade och vi har tillsatt en analysgrupp som ska studera det gångna valet ingående. Dock kan vi nog konstatera att de stora drakarna "stal" våra frågor. Alla partier lovade sänkt skatt som kompensation för att bromsen slagit till. Och som vanligt svalde

pensionärerna lockbetet.

Men det är nog inte hela sanningen. Vi ska inte underskatta att pensionärsorganisationerna, dvs. PRO och SPF m.fl., faktiskt bedrev en valrörelse. Och det trots att de enligt sina egna stadgar är opolitiska! Och självklart drog PRO åt vänster och SPF åt höger, det är ju där sympatierna ligger.

Jag tycker vi fick bra, för att inte säga mycket bra, respons från väljarna i nästan hela valrörelsen. Det var först på slutet när de rödgröna började återta förlorad mark, som det hettade till för vår del. Kanske var det så att många av våra presumtiva väljare i sista minuten föredrog att rösta på alliansen för att säkra regeringsmakten? Vår djupanalys kommer säkert att ge svar på den frågan.

Klart är att vi förlorade en hel del röster till SD. Vi har samma inställning till ett tillfälligt invandringsstopp som de har, men vi fick ju inte på långa vägar den mediauppmärksamheten som de fick. Tvärtom så känner vi ett direkt motstånd från Malmös ledande morgontidning. Varför kan jag inte förstå, men det är något vi måste ta itu med inför nästa val.

Sammantaget kan vi konstatera att vi i Malmö gjorde ett hyfsat bra val. Vi behåller våra två platser i Kommunfullmäktige, vi har representation i Kommunstyrelsen och vi får plats i flera betydelsefulla nämnder och beredningar. Det är här vi nu ska "ta plats" och verkligen bedriva en politik som gynnar befolkningen i Malmö. Det ser vi som vårt ansvar.

SPI-Malmö är den i särklass största avdelningen i landet. Vi har därmed ett ansvar att visa färdriktningen för partiet, och det ansvaret ska vi ta! Vi har många nya medlemmar och nu gäller det för oss att aktivera alla för ett positivt resultat i valet 2014. Vi har stor erfarenhet och vi har en enorm samlad kompetens som vi ska utnyttja. Tillsammans är vi starka och det ska vi utnyttja!

Jan Steimer

Han startade SPI

Grundaren av pensionärspartiet SPI, Nils-Olof Persson, har gått bort i den höga åldern av nittioett år.

När det dystra budskapet att Nils-Olof Persson avlidit nådde oss inom SPI, infann en förklarlig djup förstämning. Han bildade partiet, den 21 juli 1987, i akt och mening att väcka de etablerade partierna och göra klart för dom, att det fanns en, bortglömd, kategori äldre svenska medborgare, som benämndes pensionärer. Han menade, med all rätt, att denna grupp växte oupphörligt och saknade något som helst inflytande på äldre dagar. Vi var mer eller mindre diskriminerade i det samhälle som vi mödosamt byggt upp.

NO, som vi dagligdags kallade honom, ägde en kunnighet och erfarenhet som dagens makthavare är i avsaknad av. En liten "blänkare" väckte mitt, Terje Mauritzson, intresse att "bli en av dom"! Jag kontaktade Nils-Olof och vi var överens

om det mesta. Eftersom han hade för avsikt att bredda partiet i övriga landet, så fick jag erbjudandet att bli SPI:s ordförande i Malmö, vilket jag aldrig ångrat trots att det blev ett arbetsamt förtroende i hela 9 år. Vi kom varandra närmare och samarbetet inte bara växte, utan blev en mångårig kamp för SPI i med- och motgång. I sammanhanget spelade närradion, för oss, en betydande roll som jag, med hjälp av Nils-Olof, svarade för i många år.

Därför har jag har all anledning att sörja och sakna en nyvunnen vän "på äldre dar". Tack för all tid

tillsammans NO! Du ägde ett stort fungerande hjärta. Större än många andra. Tyvärr har det slutat att slå.

Av en tillfällighet kom också undertecknad, Arne Persson, 1990 i kontakt med SPI och Nils-Olof Persson vilket skulle visa sig bli början på ett långt och relativt framgångsrikt arbete. Framför allt i Malmö där skribenterna tillsammans med Nils-Olof och Märta Svare-Olsen stod för ett mångårigt samarbete som med åren gav fullmäktigeplatser, vilket glädde Nils-Olof mycket även om han vid det laget, av åldersskäl, hade överlämnat ledarskapet till nya och yngre krafter. Tack vare Nils-Olofs, en handlingarnas man, idoga arbete och intresse skapades nya avdelningar i såväl Skåne som övriga landet vilka, på många håll, ännu idag inte bara lever kvar utan ser till att ytterligare avdelningar skapas.

Med Nils-Olofs bortgång har en, stor och lång, epok i SPI:s

historia tagit slut men minnena finns kvar, väl dokumenterade, i partiets kansli. Vila i frid Nils-Olof.

Terje Mauritzson,
mångårig ordförande
Arne Persson,
mångårig sekreterare.

2010-09-09

Nils-Olof - till minne.

Tystnad

*En tyst minut jag ägnar
en vän på färden.
En tanke som sällskap,
när nu han lämnar världen.
Tystnaden
är något högre,
något stort.
Den leder oss alla
mot evighetens port.*

Terje Mauritzson

Fakta att beakta

Att då och då anlita "backspegeln" kan vara nog så givande och intressant. Med 23 år som underlag finns det en hel del att "gräva fram." Vår eminente sekreterare under många år, Arne Persson är ett lysande exempel på detta. Han har i vårt husorgan SPI-posten visat prov på detta med ackuratess. Vita fläckar finns ju alltid i "historiken" att "färglägga" med någon färgglad färg, typ himmelsblå, kulören för dagen i vår kommun. Det är en uppgift för undertecknad som varit med sedan det begav sig. Vid mina "rullatorpräglade" promenader i stan så träffar jag allt som oftast "alte parteigenossen" som undrar över lite av varje i min vardag. Frågor typ: "Varför syns jag ALDRIG i "posten" och varför slutade jag i närradion"? Jag lovade bättring i fråga ett. Närradion då? Ja, har man sänt 544 program i

obruten följd sedan starten utan mässfall, som Arne vid flera tillfällen påpekat så kan det vara dags att lämna över "stafettspinnen" och micken till andra kvalificerade och pratglada SPI - are. Jag har inte funderat på "att lämna bänken" för inhop!

Närradion har sin egen lilla omväxlande historia. Den startade den 1 november 1989 och det hade sin bakgrund i att regeringen hade vägrat att ta emot en delegation från oss, så det gällde att finna andra tänkbara vägar att "göra vår röst hörd"... Det fanns ju några "uppstickare" som vågade tala om, att det fanns något som benämndes pensionärer. Sagt och gjort! Jag kände sedan gammalt "Mr närradio" Bertil Hallberg och eftersom han visste att jag var van att "hålla igång" via mick efter många uppskattade entertainerframträdanden i vårt avlånga Svedala som imitator, så var tröskeln en "baggis".

Nu var det den mer eller mindre svaga ekonomin som var ett aber, men varför inte Våga och Vinna. Sponsorer i form av uppskattande lyssnare bidrog och plötsligt "Levde vi vidare". Det skulle obligatoriskt enligt radiolagen spelas minst en skiva (STIM) och till en början införskaffade jag material på diverse loppis! Sedan flöt det på. Vid ett av våra partimöten gästades vi av Leif "Smokerings" Andersson, som hade hört mina sändningar och räckte ut en bidragande hand, genom att låna mig plattor lämpliga för våra lyssnare. Sedan fick jag

en värdefull kontakt med Jan Ryberg, som sände ABF-timmar och han hade ett helt underbart stort och skiftande arkiv, så det var bara att välja och vraka. Det fanns dock dessvärre en malört i bågaren, benämnd Opponentgruppen, en bastardliknande utbrytning ur S. Jag blev verbalt påhoppad gång efter annan. Han jämförde mig med invandrarfientliga Skånepartiet och Herslov, om möjligt ännu värre. Vid ett annat tillfälle kallade han mig taskspelare och radiopajas!! Han hade en mycket blek och obefogad uppfattning om min "entertainerbakgrund", rekordlångt ord.

Jag hade kunnat visa honom 13 urklippsalbum om fakta, från Smygehamn i söder till "rävberget" i norra Dalarna. Jag får kanske, om redaktionen vill och brallorna håller, möjlighet i senare UTGÅVOR att utveckla min personalia lite mer. Slut för denna gång. Det kommer mera.

Till sist vill jag hedra min fantastiske vän och "uppdragsgivare" NILS-OLOF med en egenskapad hyllning separat bifogad.

Tack för denna gång. Nu hoppas jag att jag tillfredställt dem som "afterlyste" mig!!

Terje Mauritzson
ordförande för
SPI-Malmö
1988 - 1997

Nils-Olof Persson och hans hustru Anna-Lisa i Rönneholmsparken vid valupptakten 2002

Trafiken i Malmö

Trafiken i Malmö börjar bli ett problem. Vid högtrafik morgon och kväll har vi trafikstockningar på många håll i staden och centrum är hårt belastat praktiskt taget hela dagen.

Från ansvarigt håll har man börjat uppmärksamma situationen och påbörjat en utredning om att eventuellt återinföra spårvagnar. Och nu senast är det trängselavgifter som är på tapeten.

Från SPI:s sida vill vi börja med att göra kollektivtrafiken attraktivare. Om vi vill att man ska ta bussen istället för bilen måste kvaliteten höjas radikalt. Både på bussarna och på förarna. Och varför inte låta pensionärerna få åka gratis under lågtrafiktid som vi motionerat om. Då skulle kapacitet frigöras under högtrafik.

Spårvagnstrafik i Malmö är inte helt problemfritt. Det krävs stora förändringar i gatanätet för att göra spårvagnar möjliga. Vi föreslår att

man börjar med att utnyttja Kontinentalbanan, som har planfria korsningar genom hela sta'n och knyter ihop den med en sträcka Klagshamn-Bunkeflostrand-Limhamn-"Sillabanen"-Malmö C. Den skulle då kunna betjäna stora befolkningsdelar, inte minst all den nybyggnation som planeras i Limhamn innanför Norra hamnen.

Principiellt anser vi att man måste arbeta med positiva åtgärder i stället för att hindra trafiken. En grön våg på Nobelvägen från Stadiongatan till Hornsgatan skulle minka avgasutsläppen avsevärt och skapa en lugn och smidig trafik.

Malmö är väl lämpad som cykelstad och man har föredömligt byggt ut nätet av cykelbanor. Men även cykelbanorna kräver underhåll inte minst vintertid. Och en lösning av cykel-parkeringsproblematiken måste till.

En stor del av biltrafiken i Malmö kommer från grannkommunerna. Varför inte bygga

strategiskt placerade pendlarparkeringar vid de stora infartsvägarna? Med gratis pendelbuss till centrum och V. Hamnen. Eller varför inte en radikal lösning med helt avgiftsfri, fungerande kollektivtrafik? Kostnaden måste ju ställas mot kostnaden för alla andra åtgärder som måste till för att det hela ska fungera.

Jan Steimer

Tandvård är också sjukvård

En tusenkonstnär i SPI

Dansbandsmusiker, bandtraktorförare, turnébatterist, dödsryttare, kyrkogårdsarbetare, rockbandstrummis, motorpirat, jazzmusiker, långtradarchaufför, bilreparatör, fastighetsskötare...

Ja, vad allt av yrken och titlar har inte Bo Wendel, gått igenom under sitt 70-åriga liv.

Men så började han tidigt; lärde sig noter som 9-åring, kom med i Sagostundens gossorkester i Skurup, där han också blåste trum-

pet och kornett, vilket allt medförde att han fick sitt första engagemang i Ramonas Hawaiiorkester redan som 13-åring. Han fick skaffa sig en s.k. arbetsbok av Barnavårdsnämnden och man spelade till dans bl.a. på Slimminge Bygdegård 1953. Sedan blev det ytterligare ett band Pacifix och även Bistedts i Simrishamn, där han spelade med en sedermera riksbekante Bruno Glenmark. Han kunde naturligtvis inte försörja sig på musiken, utan utbildade sig till bandtraktorförare, vilket också blev hans jobb vid Ing. 2 i Eksjö där han gjorde sin värnplikt.

Sedan kom en mycket märklig tid med mycket meriterande år som musiker, med huvudinstrument som trumslagare. Det var verkligen många rikskända namn som blev hans arbetsgivare.

Först och främst var det Folkets Park. Han har ännu i sin hand kontraktet med FP – chefen Birger Ahlm från 1961. Bo kom med i en turné med självaste revymakarna Gösta Bernhard och Stig Bergendorff. I den namnkunniga ensemblen fanns, den för Malmöpubliken sedermera välkända Berit Kjerrmann samt Lizzi Alandh,

Gycklarbandet med Gösta Törner stående t.v. och Bo Wendel sittande t.v.

Casinogänget Gus, Holger och Gunnar Knas. För dekoren svarade Yngve Gamlin och för danserna Lia Schubert. Det måste ha varit en stor upplevelse för den 21-åriga Skånepågen. och i programbladet från "Gycklarbandet" som revyn hette, har Bo fått personliga

Mia Westers orkester med trummissen Bosse Wendel i mitten

tack inskrivna vid avskedets stund i augusti efter genomförd turné. Där lägger man märke till autograf och en rolig teckning av Gösta Törner som var kapellmästare och på den tiden ansedd som Sveriges bästa jazztrumpetare. Han tyckte så bra om Bosse och hans insats som musiker i orkesterdiktet att han erbjöd vår trumslagare kontrakt på ett årslångt engagemang som medlem i Göstas band som spelade på Amerikabåtarna Gripsholm, Kungsholm och Stockholm.

Egen hytt, gratis måltider och kryssning, praktiskt taget till alla världens hamnar, blev ännu en minnesvärd period i Bos brokiga liv. Men det blev tröttsamt och han föredrog att åter trampa skånsk jord. Givetvis hann han med att "göra New York" mest från musiksidan med mästare trummissen och kollegan Gene Krupa och hans kvintett på Birdland, som topp. Hemkommen stack Bo emellan med att vara med i Sven Anderssons motorshow i en stålglöb.

Man fick försörja sig med att sälja minneskort före och efter showen och det kunde bli en femtiolapp per dag och Bo lämnade motorcirkusen rätt snart och ägnade sig åt musiken igen.

Det blev som medlem i den omåttligt populära Mia Westers dansband som på 60-talet spelade på praktiskt taget varenda ort i Skåne och i Malmö på Valencia, Arena och Amiralen. Men karriären fick ett tvärt slut genom en bilolycka 1970. Bo trillade av en

långtradares släp och bröt ena armen och en enarmad trumslagares fungerar ju inte. Det blev nu till att ta mer "borgerliga" yrken och han hade också träffat sin blivande fru Elsa, som förresten sitter i SPI:s styrelse – äktenskapet varar än och de har två söner.

"En olycka kommer sällan ensam" brukar man säga: 1985

skadade Bo ryggen så pass allvarligt att han fick sjukpension. Men hans goda humör knäcktes inte och hans pensionärsliv med bl.a. bokläsning är harmoniskt med familjen, släkt och vänner. Han blickar gärna tillbaka på sitt spännande och omväxlande liv med foto och klipp. --Jag trivs jättebra med SPI som jag har tillhört sedan 90-talet och tycker det är tråkigt att jag inte kan vara mer aktiv p.g.a. sjukdom. Han önskar alla medlemmar lycka till i ett framgångsrikt val avslutar Bo sin spännande livsberättelse.

Sven Tollin

Bosse tar gärna fram gamla minnen i form av fotografier och programblad

Var ska konjunkturen och köpkraften komma från?

Konjunktur är ett annat ord för folks köpkraft och deras vilja att utnyttja denna genom att handla varor eller tjänster. Denna köpkraft kommer naturligtvis från, att när de låt oss kalla dem ordinarie (nödvändiga) utgifter såsom: bokostnad, eventuella lån, el, tidning, tv licens, mat kläder, mediciner, Internet, mobiltelefon, etc. är betalda kan vi njuta av vårt överskott och gå på stan och handla och ha trevligt och samtidigt sätta fart på konjunkturen. (Ja bil, cigaretter, en liten semesterresa eller en snaps till maten är väl inte till att tänka på).

Särskilt pensionärer som jobbat hela sitt liv och betalt alla skatter man kunnat uppfinna och skött sig behöver väl knappt mer än mat och husrum. Inga indexuppräknade pensioner här! Storföretagen och deras aktieägare behöver pengarna bättre.

Alla "riktiga" jobb kommer enligt min mening från tidigare nämnd "konjunktur".

Det mesta annat är subventioner och påhitt för att kunna säga att arbetslösheten är mindre än vad den är. Ni börjar nog nu förstå var denna artikel "barkar hän".

Saken är ju, att de flesta av oss inte har mycket över när de nödvändiga räkningarna är betalda. Riksbanken har sänkt våra räntor till så låg nivå att det nästan är löjligt. Allt för att vi ska klara av våra nödvändiga utgifter. Vi har mestadels hållit konjunkturen under armarna, med att många yngre (under 65) har tagit lån på banken (till liten kostnad) och med dessa lån förstärkt hushållskassan, så att man har haft en chans att behålla den levnadsstandard man hade innan.

Innan vaddå, frågar sig vän av ordning. Jo, innan man senast höjde alla kostnader för oss. Hyror, vatten, sopor, el, p-plats, ja listan kan göras lång, på de saker vi tydligt ska finna oss i går upp i pris varje år eller flera gånger om året.

Går våra inkomster upp...?? Hur är de med pensionen...?? Ja, Ni vet svaret på dessa frågor. Hur kan det komma sig att vår regering och dess representanter inte vet svaret??? Ja, Ni vet redan svaret även på detta...

Stefan Bader

Nikab i Sverige

Så har Diskrimineringsombudsmannen, DO, uttalat sig och underkänt förbudet mot att bära heltäckande slöja vid undervisning till barnskötare.

Jag blir upprörd när jag tänker på att barn ska tvingas acceptera nikab och burka, att inte få se ansiktet på dom som har hand om dem. Vi vet ju att små barn kan bli skrämde av jultomten, men skillnaden är att tomten kan ta av sin mask. Det hela vänds till något positivt när tomten visar sig vara någon man känner väl. Men vad döljer sig bakom en nikab?

Måste vi verkligen i vårt land acceptera att kvinnor inte får visa sitt ansikte? Visst har vi religionsfrihet och alla ska ha rätt att utöva sin religion men detta måste ställas

mot den kultur och de värdegrunder vi har byggt upp under lång tid. Att kvinnor inte ska ses hör till en förgången tid.

Om DO stöder sitt uttalande på svensk lagstiftning måste denna ändras omgående.

Hanna Steimer

Tankar om ett fungerande äldreboende

I 20 år bodde vi i villa på en tomt som vi kallade "Änglamarken". Vi trivdes jättebra och kunde glädjas åt allt som växte där:

Äpple- och päronträd, plommon- och körsbärsträd, gröna och blå vindruvor som hängde i stora klasar på hösten. Sommaren kom med underbara rosor i olika färger och dofter.

Det var en fröjd även på våren när vintergäck och scilla, snödroppar, pärlhyacinter och krokus lämnade plats för påskliljor som sedan avlöstes av de sötaste tulpaner. Det var en lisa för själen även på hösten när trädgården fick ro. Bladen skiftade i de vackraste färger. Då kunde man sitta i höstsolen och begrunda och förundra sig över naturens växlingar och skönhet.

Men så kom hösten även som ett åldrande för mig. Ryggen värkte och krafterna räckte inte till för att hålla trädgården. Arbetet kändes inte längre så lustfyllt och det blev ett krisartat beslut att leta ett lättare boende. Efter

många års väntan fick vi en lägenhet som blev till belåtenhet. Därmed deltog vi också i den flyttkedja som vi förespråkar i SPI.

Vi fick en bostad som passar till äldreboende. Unga människor fick en villa som passar dem och deras förra boende gick till andra som behövde ett hem.

Och så blev många nöjda och glada. Nu hoppas jag att vi får leva några lyckliga år i vår lägenhet som är lättskött, ligger centralt och har en vidunderlig utsikt.

Ibland går jag här och "sjunger" det är nog lite närmre till himlen (inte från Österlen) men från vår våning i vårt kära Malmö.

Hälsningar ifrån en pensionär som känner sig trygg med sitt boende.

Hanna

Svens kåseri

En filmpublicist berättar om Tyrone Power

"Boka dubbelrum. Topp hotell Dalarna över julhelgen. Dito Stockholm efter helgen. Absolut diskretion. Viktiga personer för bolaget."

Ett telegram med det innehåll kom från Hollywood en decemberdag 1956 till Stockholmskontoret för Columbia Pictures International Corporation, vars publicity manager jag var sedan något år.

Jag hade kommit från en trygg och borgerlig värld som kulturredaktör på Nordvästra Skånes Tidningar i Helsingborg. Nu ville jag lära mig mer om filmens "underbara värld" och storstadens spännande puls. Nu stod vi några dagar före julafton i snögloppet på Bromma flygplats, min chef, vänlige smålänningen direktör Oscar Björkman och jag och väntade på detta mystiska par som skulle hållas utanför allt vad massmedia heter.

Döm om vår stora förvåning då Köpenhamnsplanet damp ner och ut kommer en av världens genom tiderna mest populära kvinnokarlar.

En storleende Tyone Power och ännu mer överraskande den nyblivna filmstjärnan Mai Zetterling, lika lyckligt leende. Jo, mycket riktigt de hade just spelat in vårt bolags sjöndrama "Abandon Ship" (som på svenska fick heta "Ett skepp har sjunkit") och skulle ha Stockholmspremiär året därpå. Vad göra i detta läge? Ringde först till che-

Tyrone Power

fen på Siljansborg och förbjöd honom att kontakta Dalapressen och radion. Men visst var det en omöjlig uppgift

att hålla det här celebra par hemligt. Även om man unnade dem ostört sin kärlekssemester och att njuta av landets mest svenska landskap i vinterskrud.

I detta sammanhang bör påpekas att filmbranschen inte längre kunde binda skådespelarna med kontrakt för flera produktioner i taget utan bolagen slogs hårt och hänsynslöst om de bästa kassastjärnorna. På sådana här extratjänster, exklusiva resor och gåvor i lyxklass kunde det bero om man kunde binda de bortskämda högdjuren att skriva på. Därför spelade filmbolagens kontor runt om i världen stor roll. Så paret Zetterling omhulldades på bästa sätt.

Givetvis skulle Mai visa sin käre vän Dramaten, där hon lärde sig yrket i elevskolan 1942-45. Vi ordnade lyxsvit på Grand Hotel och köpte biljetter till O'Neills klassiker "Lång dags färd mot natt", världspremiär med bl.a. Lars Hansson och Jarl Kulle. Och naturligtvis var det "klipp" då paret kom ner från Dalom till huvudstaden: de blev "The talk of the town" som

det heter. Bra reklam tyckte jag belåtet granskande tidningarna – praktiskt taget hela Sveriges press hade både bild och text. Det var en jul- och ny-

Mai Zetterling

årshelg jag aldrig glömmer.

Tyvär gick denne stilige gentleman samma öde till mötes som sin far: Han fick hjärtslag mitt under en filminspelning i Rom 1958, endast 45 år gammal: Det skedde i en fäktscen mot Georg Sanders i "Salomon och drottningen av Saba".

Sven Tollin

Ragnars funderingar

FÖRLÅT EN NOVIS: Men jag tänkte lätta lite på mina funderingar. 2010 års val blev inte vad vi hoppats. Nej långt därifrån.

Vi som engagerade oss i valarbetet kände en värmande medvind i ryggen. Så kom då kallduschen med tappade röster. Vad berodde nu detta på, blev naturligtvis första frågan. Den ältar vi än idag. Dålig respons från media – fel budskap – fel partinamn? En del av detta spelade naturligtvis in. Men jag tror att sanningen ligger någon annan stans. Visserligen är ordet pensionär vår största ”stötosten”. Många gånger har vi hört: ”Jag är inte pensionär än!” Jag kan inte få in i min arma hjärna hur så många pensionärer kan vara så ”korkade” att dom inte griper möjligheten att få sin vilja igenom med ett eget parti. Och hur kan så många hoppa över till SD, när vi vad beträffar invandringen har samma inställning. Nämligen att vi inte ska ta in fler invandrare än vi kan försörja på rätt sätt. Jag tycker det är

skamligt att så många ideellt arbetande SPI-are belönas med ”kalla handen” av sina medbröder och –syster. En analysgrupp ska nu jobba med vad som vi gjorde fel eller inte gjorde alls. Jag tycker att samtidigt skulle alla pensionärer som svek oss analysera sig själva om: VARFÖR?

Alla PRO-are som samlades utanför riksdagshuset med protestlistor kunde ju istället tillsammans med sina andra kamrater röstat på SPI. Då hade dom sluppit stå ute i kylan utan istället haft flera representanter innanför dörrarna och kunnat besluta det man begärde. Så lätt kan det vara ibland.

Ragnar Landerholm

På besök

*Jag är på besök här
Jag kom hit i ett födsloskri
Till detta märkliga klot
Det är så tätt mellan lycka, hat och sorg
Famntag och krig
Jag har varit gäst länge
Nu väntar jag på att dörren ska öppnas
Till evighetens okända land
Kanske väntar ett stort äventyr
Jag lovar att berätta!
Om jag kan?*

Ragnar Landerholm

Vinnare i SPI-krysset 2010-3

5 trisslotter

Ann-Christin Andersson, Malmö

4 trisslotter

Monica Trulsson, Malmö

3 trisslotter

Peter Bergengren, Malmö

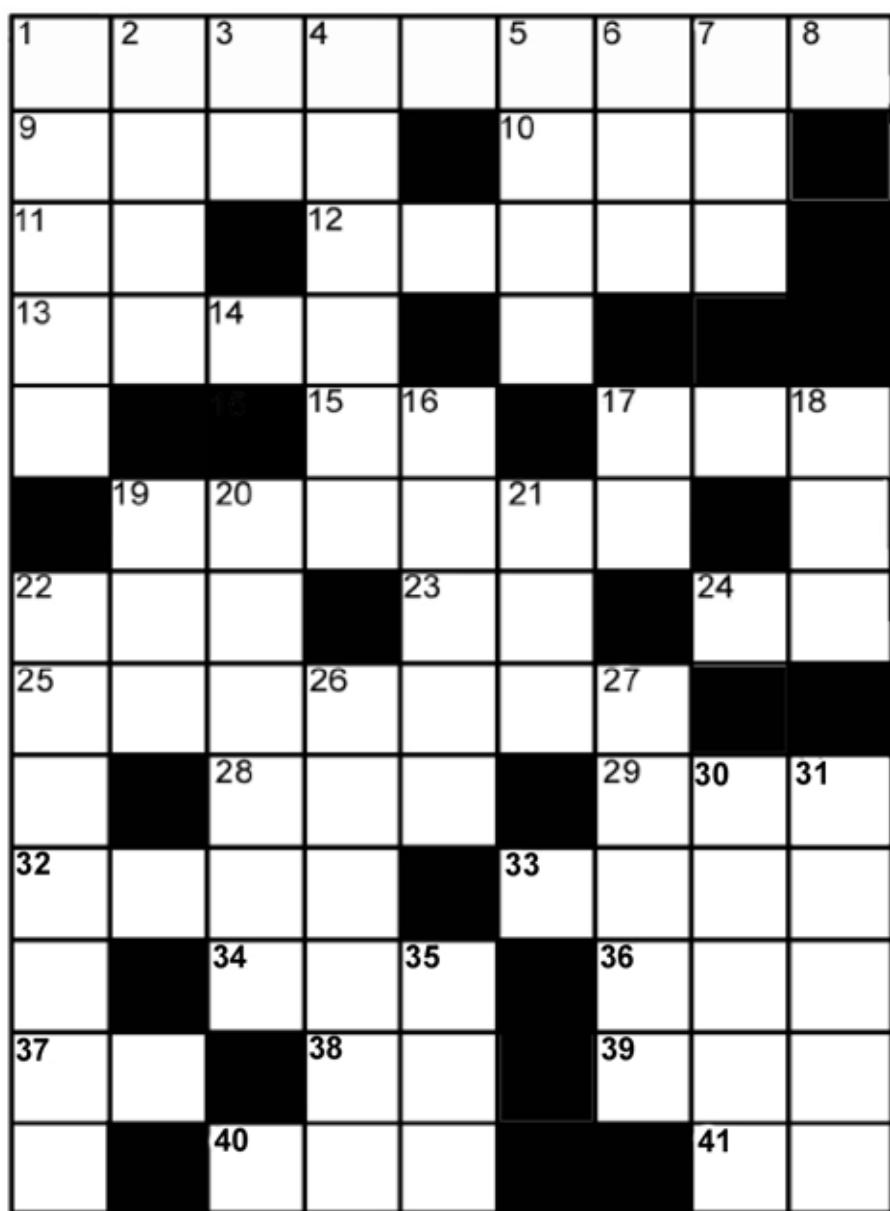
2 trisslotter

Betil Gustafsson, Malmö

1 trisslott

Ove Nordborg, Malmö

SPI-krysset

Vågrätt

1. Kräver SPI fria
9. Kan nollan vara
10. Inte allt
11. Dom andra
12. Kan man argument
13. Flera buskar
15. NO-skånsk ort
17. Väderstreck
19. Gör en del till tävlingar
22. Engelsk gentleman
23. Nyhetsbyrå
24. Gör snön ibland
25. Snyggt runt halsen
28. Lottor
29. Före reson
32. Gör tand ibland
33. Segt och gott
34. Var del av Berlin
36. Skånsk tidning
37. Kanske
38. Hela vägen
39. Del av föreställning
40. Bengtssons röde
41. Hjälporganisation

Lodrätt

1. Med fästning
2. Är uppe på natten
3. Ordade
4. Inte så noga
5. Hjältedikter
6. Iakttar
7. En Salo
8. Skyddad blomma
16. Om och om igen
17. Grus
18. As
19. Dryck
20. Ej godkänd
21. Inleder sats
22. Gör Lucia
26. Gör sjuksköterskan
27. Lär Sverige på minnen
30. Sinnestillstånd
31. Blir schackspelare
35. Är kaviar

Du kan vinna TRISS-lotter!

Klipp ut och skicka in krysset senast den 15 januari till

SPI-krysset, V. Rönneholmsvägen 59 B, 217 41 MALMÖ

Namn

Adress

Vård eller skrytbygge

Den är färggrann och imponerande, den nya akutbyggnaden på SUS – Skånes UniversitetsSjukhus i Malmö. Den som skulle lösa alla problem med dålig arbetsmiljö och långa väntetider. Men hur blev det? Jo byggnaden står där färdig men vad har det inneburit för patienterna? För dem som söker akut vård?

Att behöva sjukhusvård i Malmö är faktiskt en prövning, speciellt om man är äldre. En väntan i tre, fyra timmar på akuten är inte ovanligt även om man remitterats av en vårdcentral. Trots det imponerande yttre är miljön i väntrummet mycket torftig, stolarna är inte precis bekväma och definitivt inte konstruerade för sjuka människors långa väntan. Kan den långa väntan bero på att vi äldre kommer sist i prioriteringsordningen?

”Det är svårt att komma in på sjukhuset, men väl där får man den bästa vården” har man hört många människor säga. Men är det så? Som äldre upplever jag en dra-

Gammalt och nytt på SUS. Den nästa 100 år gamla huvudbyggnaden t.v. och den ny Akuten t.h.

matisk förändring i sjukhusvärlden idag jämfört med för bara ett tiotal år sedan. Visst har tekniken gått framåt och patienten blir övervakad med elektronik på ett mycket effektivt sätt. Temp, puls, blodtryck hjärtfrekvens och mycket mer överförs kontinuerligt till datorer som slår larm om något förändras. Men hur är det med alla de faktorer som inte kan mätas med apparater? Hur är det med den mänskliga kontakten? Var finns sköterskan som hela tiden har kontakt med ”sina” patienter. Som

snabbt uppfattar förändringar långt innan värdena på datorn slår larm. Som ser till att allt det praktiska fungerar. Som är medveten om att sjukhusvärlden är en främmande värld för patienten. Som bryr sig. Som anhörig idag möts man av ett helt förändrat sjukhus. Redan i hissen upp till en vårdavdelning slås man av hur smutsigt och slarvigt allting blivit. Likadant inne på avdelningen. Damm i fönsterkarmen var förr en utopi – så icke idag. Och hur är det då med den övriga renligheten? Förr såg avdelningens egen städpersonal till att det var ”kliniskt” rent överallt och satte en ära i att sköta

sitt jobb som del av teamet. Idag är det väl städbolag som tagit över. Vem bryr sig?

Värst av allt är det väl när man som orolig anhörig vill prata med någon om patienten. Större delen av personalen sitter upptagna vid sina datorer och får man tag i någon så blir man hänvisad till läkaren ”men hon kommer inte förrän i morgon till rondan”.

Fasaden täcks av tusentals tvärställda glasskivor på den nya Akuten

Som malmöbo vill jag hellre ha en fungerande, mänsklig sjukhusvård än en arkitektritad skrytbyggnad, som ändå inte förkortar väntetiden för den akut sjuke.

Jan Steimer

SPI:s grupp i kommunfullmäktige

Jan Steimer
Ordinarie ledamot

Sven Rosén
Ordinarie ledamot

Marianne Moreno
Ersättare samt adj. i arvodeskommittén

Susanne Björk
Ersättare samt adj. i styrgr. för medborgardialog

SPI:s representanter i facknämnder och stadsdelar

Margareta Håkansson
Sociala resursnämnden

Karl-Erik Jarlerup
Förtroendenämnden

Ferenc Horvath
V. Innerstaden SDF

Gösta Melander
Hyllie SDF

Ingrid Fredriksson
Pensionärsrådet

Bertil Pauli
e-beredningen

SPI:s nämndemän i tingsrätten

Horst Assarsson

Kinga Henricsson

Per Landgren

Iris Lundgren

Birgitta Muhri

Yvonne Paulinmar

Vinko Softa

God vård även på äldre da'r

Extra parti- stämma med SPI

Med anledning av det valresultatet, som inte alls motsvarade våra förväntningar, kallade partistyrelsen till en extra stämma i Jönköping den 27 november. Trots ruggigt vinterväder blev anslutningen god.

Leif Svensson, tf ordförande, och Ingeborg Oléni, partisekreterare hälsar välkommen till stämman

Det var ju våra frågor i valet i år - varför fick vi då inte pensionärernas röster? Visst fanns det många teorier om varför det gick som det gick men stämman valde att inte göra någon djupanalys. Man konstaterade att vi inte nått målet trots alla ansträngningar och större delen av stämman ägnades sedan åt diskussioner om vad vi nu måste göra inför nästa val.

Debatten blev mycket livlig och många viktiga synpunkter framfördes. Tydligast var väl att vi måste bredda vårt väljarunderlag och därmed vända oss även till en yngre grupp människor. Allt för ofta får vi höra "Ja, men jag är ju inte pensionär ännu." Men vi måste också titta på vår struktur och övergripande organisation

Givetvis kom också frågan om vårt namn upp. Stämmans mening var att vi inte ska ha begreppen pensionär och intresseparti inbakat i namnet. En del olika namnförslag kom fram, men problemet är att vi måste ha ett namn som kan godkännas av Valmyndigheten. Ett namn som inte kolliderar med något av alla de namn som redan finns registrerade där.

SPI-Skåne hade redan före stämman föreslagit att man ska inrätta dels en arbetsgrupp som ska arbeta med ett nytt namn för partiet och dels en arbetsgrupp som ska formulera en ny inriktning.

Avsikten är att dessa båda arbetsgrupper ska framlägga sina förankrade förslag till den ordinarie stämman i maj 2011 för beslut. Stämman beslutade i enlighet med förslaget och utsåg representanter i grupperna. Ett krävande men spännande arbete ligger nu framför dem.

Efter fyllnadsval av valberedningen, som dessväre decimerats, skildes stämmodeltagarna i god anda med inriktningen att nu ska vi göra ett bra val 2014.

Göran Thingwall, Solna, Rolf Hofsten, Söderhamn, och Jarl Strömbäck, Önsköldsvik

Jan Steimer

Nya framtids- gruppen

Inför årets val har vi arbetat med en s.k. Framtidsgrupp som mycket förtjänstfullt har letts av Marianne Moreno och Sven Rosén. Efter valet tackade dessa båda för sig och överlämnade stafettpippen till Ferenc Horvath och Stefan Bader.

I skrivande stund har redan tre möten hållits och diskussionens vågor går höga. Många intresserade ställer upp på mötena och man kan konstatera att arbetet inför valet 2014 är i full gång. Det senaste mötet var ett kvällsmöte med pizza som tilltugg. Trots mörk kväll och rejält snöoväder samlades ett 25-tal deltagare. Intresset kan man inte klaga på!

En fråga som Framtidsgruppen diskuterar är ett möjligt nytt namn på partiet, helt i enlighet med de diskussioner som fördes på extra stämman. Många förslag har framkommit och slussas nu vidare till den på stämman tillsatta arbetsgruppen. Vi hoppas att vi kan fatta ett klokt och genomtänkt beslut på den ordinarie partistämman i maj nästa år.

Vi framtidsgruppens senaste möte framkom önskemål om att de diskussionsgrupper inom olika ämnesområden som fanns före valet återuppstår. Så blir säkert fallet efter jul- och nyårshelgen.

Ferenc Horvath och Stefan Bader leder Framtidsgruppens möten

Jan Steimer

Styrelsen önskar alla medlemmar och sympatisörer

En riktigt God Jul

och

ett framgångsrikt Gott Nytt År

Tycker Du som vi - bli medlem i SPI!

För att nå resultat måste vi bli många. SPI är det enda politiska parti som representerar äldre och handikappade. Ett medlemskap kostar endast 100 kr per år. Med Ditt medlemskap stöder Du vår verksamhet!

Namn

Adress

Postnr Ort.....

För handlingsprogram och mer information - skicka in talongen till:
SPI, V. Rönneholmsvägen 59 B, 217 41 MALMÖ, 040-918837
Du blir också medlem genom att sätta in 100 kr på PlusGiro 53 37 98-5

www.spi-partiet.org